

Mål C-332/23**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande i enlighet med artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

25 maj 2023

Domstol som begär förhandsavgörande:

Sofiyski rayonen sad (Bulgarien)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

22 maj 2023

Sökande:

Inspektorata kam Visshia sadeben savet

Saken i målet vid den nationella domstolen

Inspektorata kam Visshia sadeben savet (Tillsynsmyndigheten vid Högsta rättsrådet, nedan kallad tillsynsmyndigheten) ansöker hos den hänskjutande domstolen om att få ta del av uppgifter om banktillgodohavanden per den 31 december 2022, som är belagda med banksekretess, avseende sex domare respektive åklagare och fyra av deras familjemedlemmar för att fullgöra sin skyldighet att föra ett offentligt register över domares och åklagares tillgångsdeklarationer.

Saken och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF avseende tolkningen av artikel 19.1 andra stycket FEU och den allmänna dataskyddsförordningen. Det har uppkommit frågor, dels avseende huruvida en förlängning av de befogenheter som tillkommer ledamöterna hos en myndighet, vilken utövar tillsyn över rättsväsendet (tillsynsmyndigheten), till efter utgången av deras mandatperiod är förenlig med de krav som ställs på rättsväsendets oberoende, dels vilken omfattning överprövning som görs av en domstol, vilken i egenskap av behörigt organ beslutar om utlämnande av personuppgifter, ska ha, samtidigt som det föreligger en skyldighet att vid denna bedömning pröva formella förutsättningar.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19.1 andra stycket [FEU] jämförd med artikel 47.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att det i sig eller under vissa förutsättningar utgör ett åsidosättande av medlemsstaternas skyldighet att garantera effektiva rättsmedel i form av oberoende domstolsprövningar, om de uppdrag som innehas av ledamöter hos en myndighet, vilken kan besluta om disciplinära påföljder avseende domare och som har befogenhet att samla in personuppgifter om deras tillgångar, efter utgången av ledamöternas i konstitutionen fastställda mandatperiod blir förlängda på obestämd tid? Om en sådan förlängning av dessa befogenheter är tillåten är följdfrågan under vilka förutsättningar den är det?
- 2) Ska artikel 2.2 a i förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ... (allmän dataskyddsförordning, nedan kallad dataskyddsförordning) tolkas på så sätt att en verksamhet som innebär att uppgifter som är belagda med banksekretess lämnas ut i syfte att domares och åklagares tillgångar ska kunna kontrolleras, vilka sedan offentliggörs, inte omfattas av unionsrättens tillämpningsområde? Ska denna fråga besvaras annorlunda, om denna verksamhet även innebär ett utlämnande av uppgifter som är belagda med banksekretess gällande domarnas och åklagarnas familjemedlemmar som inte själva är domare eller åklagare?
- 3) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, ska artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden bestämmer ändamålen eller medlen för behandlingen av personuppgifter och därför är ”personuppgiftsansvarig” för behandlingen av personuppgifter?
- 4) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig och den tredje frågan ska besvaras nekande, ska artikel 51 i dataskyddsförordningen tolkas på så sätt att en domstol som ger tillstånd till att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden är ansvarig för att övervaka [tillämpningen av] denna förordning och därmed att betrakta som ”tillsynsmyndighet” med hänsyn till dessa uppgifter?
- 5) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och om den tredje eller den fjärde frågan ska besvaras jakande, ska artikel 32.1 b i dataskyddsförordningen, respektive artikel 57.1 a i samma förordning tolkas på så sätt att en domstol, som ger tillstånd att en annan statlig myndighet får ta del av uppgifter om domares och åklagares samt deras familjemedlemmars banktillgodohavanden, är skyldig att, när det föreligger

information om att den myndighet som har ansökt om tillstånd att få ta del av uppgifter tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter, inhämta information om vilka åtgärder som har vidtagits för att skydda uppgifterna och vid bedömningen av huruvida tillstånd att få ta del av uppgifterna ska ges beakta om dessa åtgärder är tillräckliga?

- 6) Om svaret på den andra frågan är att unionsrätten är tillämplig, och oavsett svaret på den tredje och den fjärde frågan, ska artikel 79.1 i dataskyddsförordningen jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att, om det föreskrivs i en medlemsstats nationella rätt att vissa kategorier av uppgifter endast får lämnas ut efter att en domstol har givit tillstånd till det, den ifrågavarande behöriga domstolen ex officio ska säkerställa att de personer, vilkas uppgifter lämnas ut, får tillgång till ett rättsligt skydd genom att förplikta den myndighet som har ansökt om att få ta del av uppgifterna och beträffande vilken det är känt att den tidigare har åsidosatt skyddet för personuppgifter att lämna information om de åtgärder som vidtagits enligt artikel 33.3 d i dataskyddsförordningen och hur de faktiskt har tillämpats?

Unionsrättsliga bestämmelser och rättspraxis från EU-domstolen

Fördraget om Europeiska unionen (FEU): artikel 19.1 andra stycket.

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan): artikel 47.

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (dataskyddsförordning): artikel 2.2 a, artikel 4 led 7, artikel 32.1 b, artikel 33.3 d, artikel 51, artikel 57.1 a och artikel 79.1.

EU-domstolens dom av den 11 maj 2023, *Inspeçia Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391.

EU-domstolens dom av den 22 juni 2021, *Latvijas Republikas Saeima* (prickning vid överträdelse av trafikregler), C-439/19, EU:C:2021:504.

Domstolens dom av den 10 juli 2018, *Jehovan todistajat*, C-25/17, EU:C:2018:551.

Nationella bestämmelser och rättspraxis i de nationella domstolarna

Konstitutsia na Republika Balaria (Republiken Bulgariens konstitution): artikel 117 och artikel 132a.

Zakon za zashtita na lichnite dannii (dataskyddslagen, nedan kallad ZZLD): artiklarna 6, 12a, 17, 17a och 20.

Zakon za sadebnata vlast (lagen om domstolsväsendet, nedan kallad ZSV): artikel 54 och artikel 175a-175f. Särskilt

artikel 175e: ”1. Inom en sexmånadersperiod efter utgången av tidsfristen för inlämning av deklARATIONER [domares och åklagares tillgångsdeklARATIONER] ska [tillsynsmyndigheten] kontrollera att de uppgifter som lämnats är sanningsenliga.

[...]

6. [...] Chefsinspektören och inspektörerna vid [tillsynsmyndigheten] kan ansöka om att ta del av uppgifter som är belagda med banksekretess hos den Rayonen sad (distriktsdomstolen) inom vilkens domkrets ifrågavarande person har sin stadigvarande adress [...].”

Zakon za kreditnite institutsii (lagen om kreditinstitut, nedan kallad ZKI): artikel 62:

”7. Domaren vid Rayonen sad ska fatta ett motiverat beslut avseende ansökan [...] vid slutet sammanträde inom 24 timmar efter att ansökan inkommit. I samband med det ska han eller hon fastställa den tidsperiod som uppgifterna är hänförliga till [...]. Domstolens beslut är inte överklagbart.”

Dom nr 2/27.09.2022 i mål nr 7/2022 meddelad av Konstitutionsionen sad (författningsdomstolen).

Dom nr 260704/25.02.2022 i tvistemål nr 3611/2021 meddelad av Sofiyski gradski sad (Sofia stads stadsdomstol).

Kort redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet

- 1 Tillsynsmyndigheten inrättades år 2007 genom en ändring av Republiken Bulgariens konstitution. Den består av en generalinspektör och tio inspektörer som utreder misstankar om otillbörlig påverkan avseende domare och åklagare. Sedan år 2015 har tillsynsmyndigheten granskat domares och åklagares tillgångsdeklARATIONER och letat efter intressekonflikter. Inspektörerna har en mandatperiod på fyra år, och chefsinspektören har en mandatperiod på fem år.
- 2 Vid den aktuella tidpunkten hade inspektörerna senast utsetts den 18 februari 2016, och de hade tillträtt sina tjänster samma år. Generalinspektören utsågs den 2 maj 2015 och har varit i tjänst sedan år 2015.
- 3 Den 18 juli 2019 rapporterade flera bulgariska medier att uppgifter om M.T. (domare vid Sofiyski gradski sad (Sofia stads stadsdomstol), och tidigare ordförande för domarförbundet) hade offentliggjorts i sin helhet på

tillsynsmyndighetens webbplats, trots att hennes adress och namnen på hennes make och son inte borde ha offentliggjorts.

- 4 Enligt beslut från den bulgariska Komisia za zashtita na lichnite dannii (kommissionen för skydd av personuppgifter, nedan kallad KZLD) av den 21 januari 2020 publicerades under år 2019 tjugo av domarnas och åklagarnas deklARATIONER på detta sätt, vilket ledde till att tillsynsmyndigheten ålades att betala en sanktionsavgift om 2000 bulgariska leva (BGN). Det är inte känt om detta beslut har varit föremål för domstolsprövning och huruvida det har fått laga kraft.
- 5 I dom nr 260704/25.02.2022, som är tillgänglig för allmänheten, i fråga om överklagandet av avgörandet i tvistemål nr 3611/2021, bekräftade Sofiyski gradski sad (Sofias stadsdomstol som överklagandeinstans) den 9 augusti 2019 att den medarbetare som var ansvarig för det icke-anonymiserade offentliggörandet av deklARATIONERNA hade avskedats. På [webb]sidan tillhörande Varhoven kasatsionen sad (Bulgariens högsta domstol) finns ingen information om att detta beslut har överklagats till högsta instans.
- 6 Efter utgången av tidsfristen för år 2022 avseende inlämnande av domares och åklagares årliga deklARATIONER av sina kapitaltillgångar och andra inkomster begärde tillsynsmyndigheten att den hänskjutande domstolen skulle häva banksekretessen (information om banktillgodohavanden) för sex domare respektive åklagare med stadigvarande bosättning i Sofia, samt för deras makar och minderåriga barn.
- 7 Den hänskjutande domstolen har ingen kännedom om huruvida de brister som ledde till det olagliga offentliggörandet av personuppgifterna har avhjälpats och vilka åtgärder som tillsynsmyndigheten har vidtagit för att förhindra ytterligare incidenter. Hitintills har det också varit ovanligt för domstolar att inhämta sådan information.

Kort redogörelse för grunden till begäran om förhandsavgörande

Den första tolkningsfrågan

- 8 För det första ska den hänskjutande domstolen pröva om tillsynsmyndigheten (företrädd av sina inspektörer) vid tidpunkten för ansökningarna har haft behörighet att ansöka. Den hänskjutande domstolen anser att denna fråga direkt berör principen om rättsväsendets oberoende, eftersom det på så sätt möjliggörs för tillsynsmyndigheten att få vetskap om domares och deras familjemedlemmars ekonomiska situation samt att använda dessa uppgifter inom ramen för sin befogenhet att föreslå disciplinära påföljder för domare eller åklagare.
- 9 Den hänskjutande domstolen påpekar att, enligt fast praxis från EU-domstolen, alla frågor som har ett samband med domstolarnas oberoende, omfattas av unionsrättens tillämpningsområde enligt artikel 19.1 andra stycket FEU, utan att det är av betydelse huruvida fler unionsrättsliga bestämmelser aktualiseras (se

domen av den 11 maj 2023, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, punkt 42).

- 10 Enligt EU-domstolens fasta praxis omfattas av unionsrätten dessutom frågor gällande oberoendet av alla de organ som kan inleda disciplinära förfaranden mot domare, vilka tillämpar unionsrätten och har behörighet att begära förhandsavgöranden enligt artikel 267 FEUF. Dessa frågor ska prövas i varje anhängigt mål där ett sådant organ deltar (se domen av den 11 maj 2023, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, punkterna 47 och 49). Denna prövning ska även omfatta förfarandet för utnämningen av tjänstemän i dessa organ, inkluderande de garantier som ska säkerställa att tjänstemännen inte utsätts för politisk påverkan i tjänsteutövningen (se domen av den 11 maj 2023, *Inspekția Judiciară*, C-817/21, EU:C:2023:391, punkterna 50 och 51).
- 11 I förevarande mål har både generalinspektörens och samtliga inspektörers mandatperiod löpt ut, och inga nya personer har utsetts till dessa befattningar. Utseendet av nya ledamöter vid tillsynsmyndigheten åligger det bulgariska parlamentet (*Narodno sabranie*, nationalförsamlingen), som inte har fullgjort denna skyldighet under de senaste två åren vad gäller inspektörerna och under mer än tre års tid vad gäller generalinspektören.
- 12 Under tiden har Republiken Bulgariens författningsdomstol (*Konstitutionen sad*) i dom nr 12/27.09.2022 slagit fast att *”generalinspektören och inspektörerna hos tillsynsmyndigheten ska fortsätta att utöva sin verksamhet efter utgången av sina mandatperioder fram till dess att nationalförsamlingen väljer en generalinspektör respektive inspektörer”*. I denna dom diskuterades utförligt avvägningen mellan kraven på rättssäkerhet och riskerna för maktmissbruk vid en förlängning av mandatperioden för ledamöter hos konstitutionellt reglerade organ. Resultatet i det aktuella fallet blev att upprätthållandet av tillsynsmyndighetens verksamhet vägde tyngre än risken för att de ledamöter, vars mandatperiod löpt ut, och som därmed blivit beroende av ett beslut av nationalförsamlingen (som är ett politiskt organ) om huruvida deras uppdrag ska fortsätta, skulle missbruka sina ämbeten. Även om författningsdomstolen i det aktuella målet tar upp frågan om tillsynsmyndighetens oberoende i förhållande till det lagstiftande organet bortser den i sitt avgörande från tillsynsmyndighetens roll inom rättsväsendet. Det saknas en bedömning av huruvida ledamöterna hos tillsynsmyndigheten, som fortsätter att arbeta trots att deras mandatperiod löpt ut, har ett alltför stort inflytande på rättsväsendet.
- 13 Av dessa skäl är den hänskjutande domstolen osäker på huruvida författningsdomstolens tolkning, som fokuserar på upprätthållandet av de statliga organens verksamhet, är förenlig med unionsrätten, med andra ord, om unionsrätten inte ställer strängare krav på de garantier som ska säkerställa oberoendet av de statliga organ som utövar kontroll över rättsväsendet än vad den bulgariska författningsdomstolen har slagit fast. I detta avseende är det nödvändigt med ett klagande av huruvida en sådan förlängning av mandatperioden (enligt unionsrätten) kan äventyra de garantier som ska säkerställa den oberoende ställningen för tillsynsmyndigheten, vilken är ett organ som kan begära

disciplinära påföljder för domare, och om så är fallet, vilka kriterier som ska tillämpas för att bedöma huruvida och hur länge en sådan förlängning av mandatperioderna för ledamöterna i dessa organ är tillåten (den första tolkningsfrågan).

Den andra tolkningsfrågan

- 14 Den rättsliga ramen för behandling av personuppgifter i Europeiska unionen och bestämmelserna om hur denna personuppgiftsbehandling ska kontrolleras regleras på ett grundläggande sätt i dataskyddsförordningen. I denna föreskrivs särskilda skyldigheter dels för de organ som behandlar personuppgifter eller som är ansvariga för behandlingen, dels för tillsynsmyndigheter.
- 15 Det ska i förevarande mål prövas, huruvida och i vilken utsträckning de bulgariska domstolarnas verksamhet att bevilja tillstånd till att vissa kategorier av uppgifter, som i Bulgarien enligt lag är skyddade av sekretess (uppgifter om banktillgodohavanden), lämnas ut i syfte att domares eller åklagares ekonomiska situation ska kunna kontrolleras, omfattas av dataskyddsförordningens tillämpningsområde. Det föreskrivs särskilt i artikel 2.2 a i dataskyddsförordningen, att förordningen inte ska tillämpas på en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten.
- 16 Den hänskjutande domstolen påpekar, att bestämmelserna om domares och åklagares tillgångsdeklarationer och utlämnandet av dessa inte tillämpas inom ramen för en verksamhet som är direkt reglerad av unionsrätten. Samtidigt har EU-domstolen i fast praxis slagit fast, att inte all verksamhet som statliga organ utövar inom ramen för sin offentligrättsliga kompetens ska anses vara undantagen från dataskyddsförordningens tillämpningsområde, utan endast sådan verksamhet som rör nationell säkerhet eller försvar (se domen av den 22 juni 2021, Latvijas Republikas Saeima (prickning vid överträdelse av trafikregler), C-439/19, EU:C:2021:504, punkterna 65 och 66). I den mån det handlar om en offentligrättslig verksamhet i vilken domares och åklagares ställning fastställs, liksom garantier för domares och åklagares redbarhet, krävs därför ett entydigt svar på frågan, om denna verksamhet omfattas av dataskyddsförordningens tillämpningsområde (den andra tolkningsfrågan). För fullständighetens skull påpekar den hänskjutande domstolen, att de hos domstolen inlämnade ansökningarna om utlämnande av uppgifter om banktillgodohavanden inte endast avser domare respektive åklagare utan även deras familjemedlemmar som inte själva är domare eller åklagare.

Den tredje och den fjärde tolkningsfrågan

- 17 Den hänskjutande domstolen ska därefter pröva, vilken roll domstolen har såsom den beslutsinstans som beviljar tillsynsmyndigheten ett tillstånd att ta del av de kontrollerade individernas personuppgifter. Det regleras inte explicit i dataskyddsförordningen, vilken rättslig ställning och vilka skyldigheter domstolen

har. Domstolen har inte direkt åtkomst till uppgifterna, men är skyldig att ge det organ som kommer att behandla dem, ett formellt tillstånd att ta del av dessa.

- 18 Det ska i detta sammanhang noteras att domstolarna enligt rådande uppfattning i förfaranden enligt artikel 62.7 i ZKI jämförd med artikel 175e.6 i ZSV utövar en rent formell kontroll som är begränsad till att säkerställa att de individer som berörs av röjandet av banksekretessen är sådana personer som är skyldiga att lämna en deklARATION i den mening som avses i ZSV, nämligen domare eller åklagare eller personer som har en familjerelation eller en intim relation med en domare eller åklagare. Det förefaller som om domstolarna alltid, med en okritisk tillämpning av de nationella bestämmelserna, ska ge tillstånd till att banksekretessen röjs. Det skulle te sig annorlunda om domstolen skulle betraktas som personuppgiftsansvarig för de uppgifter avseende vilka den beviljar ett utlämnande, eftersom den personuppgiftsansvarige har ett antal skyldigheter enligt artiklarna 32–34 i dataskyddsförordningen som ska garantera uppgifternas säkerhet, vilket inkluderar en miniminivå av kontroller av befintliga säkerhetsåtgärder.
- 19 Enligt definitionen i artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen bestämmer en personuppgiftsansvarig ”ensam eller tillsammans med andra ... ändamålen och medlen för behandlingen av personuppgifter”. Det gäller följande särskilda bestämmelse: ”[O]m ändamålen och medlen för behandlingen bestäms av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt kan den personuppgiftsansvarige eller de särskilda kriterierna för hur denne ska utses föreskrivas i unionsrätten eller i medlemsstaternas nationella rätt”.
- 20 I bulgarisk rätt fastställs inte vem som är personuppgiftsansvarig i ett förfarande enligt artikel 62.7 i ZKI jämförd med artikel 175e.6 i ZSV. I artikel 17 och följande artiklar i ZZLD regleras tillsynsmyndighetens uppdrag i dess egenskap av tillsynsmyndighet för dataskydd i domstolsförfaranden enligt artikel 23.1 f i dataskyddsförordningen jämförd med skäl 20 i förordningen. I målet vid den nationella domstolen är det emellertid inte domstolen som samlar in personuppgifter under tillsyn av tillsynsmyndigheten, utan precis tvärtom. Inom ramen för sina lagstadgade befogenheter samlar tillsynsmyndigheten in och bearbetar personuppgifter i de syften som anges i artiklarna 175a och 175d i ZSV (insamling och kontroll av information om domares och åklagares tillgångar i syfte att garantera transparenta och oberoende domstolsförfaranden). Domstolen utövar kontroll över denna process genom att bevilja tillstånd till ett utlämnande av uppgifterna eller genom att avslå ansökan.
- 21 Därför bestämmer domstolarna, även om de inte har direkt åtkomst till de personuppgifter som begärs utlämnade (detta är inte nödvändigt för att ett organ ska kunna betraktas som "personuppgiftsansvarig", se dom av den 10 juli 2018, Jehovan todistajat, C-25/17, EU:C:2018:551, [domslutet] punkt 3), i viss mening om ändamålen med behandlingen genom att tillåta eller förbjuda att personuppgifter som omfattas av banksekretess lämnas ut. Det förefaller således

möjligt att, enligt ett sätt att tolka lagen, betrakta domstolen som ett organ som bestämmer ändamålen med behandlingen av uppgifter.

- 22 Det ska även noteras, att den bulgariska lagstiftaren inte har använt sig av sin befogenhet att fastställa vilket organ som ska tilldelas en personuppgiftsansvarigs rättigheter och skyldigheter i detta specifika sammanhang, där ändamålen med behandlingen av personuppgifterna anges i lagen. Under dessa omständigheter är det nödvändigt att klargöra, huruvida den domstol som beviljar att uppgifter lämnas ut, gemensamt med tillsynsmyndigheten, kan betraktas som personuppgiftsansvarig för personuppgifterna (den tredje tolkningsfrågan).
- 23 Med hänsyn till det oklara nationella regelverket är det även nödvändigt att besvara frågan, huruvida även den domstol som fastställer villkoren för att ett annat statligt organ ska få ta del av personuppgifter som är belagda med banksekretess kan betraktas som en tillsynsmyndighet, som på det snäva området gällande kontroll över utlämnandet av uppgifter utövar en del av dataskyddsförordningens befogenheter (den fjärde tolkningsfrågan).

Den femte och den sjätte tolkningsfrågan

- 24 I det nationella målet är det väl känt att en personuppgiftsincident tidigare inträffat hos tillsynsmyndigheten, på så sätt att en domares (M.T.) deklARATION av tillgångar och inkomster publicerades, vilket röjde några av hennes personuppgifter som inte fick röjas. Detta skedde år 2019, och överträdelsen begicks med grov vårdslöshet (den administrativa medarbetaren, som senare avskedades, har angivit att "ingenting kunde raderas" i den publicerade filen, det vill säga att informationen inte kunde anonymiseras). Enligt beslut från den huvudsakliga tillsynsmyndigheten i Bulgarien (KZLD), som inrättats enligt artikel 51 i dataskyddsförordningen, ålades tillsynsmyndigheten en sanktionsavgift för denna överträdelse.
- 25 Under dessa omständigheter, och särskilt med hänsyn till den offentligtgjorda informationen om fullständig avsaknad av åtgärder för att skydda personuppgifter (den framgår av domskälen till domen i målet om avskedandet av den ansvariga medarbetaren, vilken förefaller ha varit den enda som hade någon form av ansvar för denna incident), borde domstolen, om den skulle ha funktionen antingen som personuppgiftsansvarig eller som tillsynsmyndighet, endast ge tillstånd till att uppgifter som är belagda med banksekretess lämnas ut efter det att information inhämtats om vilka skyddsåtgärder som är vidtagna, och efter att domstolen övertygats om att dessa, åtminstone prima facie, säkerställer ett skydd mot nya personuppgiftsincidenter (den femte tolkningsfrågan).
- 26 Dessutom är det nödvändigt att besvara frågan, huruvida den domstol som enligt nationell rätt har behörighet att ge tillstånd till att personuppgifter som är belagda med banksekretess lämnas ut, även om den inte kan klassificeras vare sig som personuppgiftsansvarig eller som tillsynsmyndighet, ändå, med stöd i artikel 79 i dataskyddsförordningen, får företa sådana kontrollåtgärder för att säkerställa ett

effektivt rättsligt skydd (den sjätte tolkningsfrågan). Den nämnda bestämmelsen är i själva verket avsedd för sådana fall, då den registrerade uttryckligen ansöker om domstolens skydd. Men när förfarandet gällande utlämnande av uppgifter sker utan den registrerades medverkan, och en domstolsprövning uttryckligen har föreskrivits i den nationella rätten, ter det sig som att domstolen även har en möjlighet att agera ex officio. Detta skulle även kunna härledas från den registrerades rätt till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan. För det fallet att det inte föreligger en sådan skyldighet skulle domstolen vara begränsad till en formell prövning och ett fastställande av förvaltningens åtgärder, vilket förefaller strida mot syftet med artikel 79 i dataskyddsförordningen.

ARBETSDOKUMENT